

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ - ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ - ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ὅδος Ἀλεξάνδρου Σούτσου ἀριθ. 17, Πέλοδος Λυκαβητοῦ.

Συνδρομὴ Ἑσπεριακοῦ φρ. 12. — Συνδρομὴ Ἐξοτερικοῦ φρ. 15.

ΕΤΟΣ Γ. ΠΕΡ. Β

ἩΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ, 10^η-20^η ΜΑΡΤΙΟΥ 1899

ΤΡΙΘ. 29 - 30

ΠΩΣ ΘΑ ΕΠΕΛΘΗ: ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ἀπὸ τοῦδε δύναται τις ν' ἀναγγεῖλη τὸ τέλος τοῦ κόσμου τόσο ἀσφαλῶς, ὥστε νὰ ἐπρόκειτο περὶ ζητήματος ὀφθαλμοφανοῦς, καὶ οὐχὶ μόνον περὶ τοῦ τέλους τῆς γῆς, ἣν κατοικοῦμεν καὶ περὶ τῆς ἐπ' αὐτῆς διαδιούσης ἀνθρωπότητος, μεθ' ὧν αὐτῆς τῶν ἔργων, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ τέλους πάντων τῶν κόσμων τοῦ ἡμετέρου συστήματος καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἡλίου, πηγῆς τοῦ φωτός, τῆς θερμότητος καὶ τῆς κινήσεως τῆς ζωῆς. Ἐλεύσεται ἡμᾶς, καθ' ὃ δ' λαμπρὸς ἡμῶν Ἥλιος σβεσθήσεται, τὴν γῆν ζῶν θέλει καταλάβει αἰώνιος ὕπνος, ἢ δ' ἡμετέρα σφαῖρα σκοτεινὴ πλέον τότε καὶ πεπληγία, θὰ περιστρέφεται, ὡς κοιμητήριον σιωπηλὸν καὶ ἔρημον, ἐν τῇ ἀστεροέσση νυκτί, περὶ τοῦ παλαιοῦ αὐτῆς φωτεινοῦ καὶ ἤδη ἀοράτου ἀστερος, ἐνθα πάντες οἱ πλανῆται θὰ κυλῶνται, ὡς μελανὰ καὶ νεκρὰ σώματα περὶ τὸν ἐπίσης μελανὸν καὶ μαῦρον δγκον τοῦ Ἡλίου. Τότε δὲ ἄλασαι αἱ ἀνθρώπιναι μεγαλειότητες, πᾶν ὅ,τι τό γε νῦν ἔχον προξενεῖ τοὺς παλμοὺς τῶν καρδιῶν καὶ διαγεῖρει τὸν ἐνθουσιασμόν τῶν θνητῶν, ὁ ἔρωσ, ἡ δόξα, ἡ ἀναζήτησις τῆς ἀληθείας, τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα, τὸ χρέμα καὶ τὰ ἐγκόσμια ἀγαθὰ, πάντα ταῦτα θὰ ἐξαφανισθῶσιν ἀπὸ τῆς Γῆς πλέον νεκρᾶς, ψυχρᾶς καὶ σκοτεινῆς.

Ἡ αἰσθησις τῆς ζωῆς εἶναι ἐντύπωσις εὐχάριστος, ἥτις αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἀρκεῖ, ἵνα καταπραῦνη ἐν ἡμῖν τὰς σκληροτέρας δοκιμασίας καὶ ἵνα τρεφώμεθα δι' ἐλπίδων. Ἡ στέρνησις ὁμῶς ταύτης εἶναι ἡ ἀμαυρωτέρα τῶν προσδοκιῶν καὶ πᾶς ἀνθρώπος λογικός, δὲν δύναται ἢ νὰ φρικίσῃ ἀπέναντι τῆς σκέψεως ταύτης, καὶ πρὸ τοῦ χάους καὶ τῆς ἀβύσσου.

Ἐν τούτοις τὴν ζῶν ἀπόλλυμεν καθ' ἑκάστην ἐν τῷ ὕπνῳ ἀπόλλυμεν κατὰ τοῦτον τὴν γνώσιν τοῦ φαινομενικοῦ κόσμου καὶ ἡμῶν αὐτῶν, ἢ δὲ τόσο γλυ-

κεία, ἢ εὐέλπις καὶ εὐχάριστος αἰσθησις τῆς ζωῆς, ἢ τόσο ἡμῖν ἀκριβῆς καὶ ποθητὴ, ἀφανίζεται μετὰ τοῦ ὕπνου.

Καὶ ἐν τούτοις τὸν ὕπνον ποθοῦμεν!

Ὅσοι ταν ὁ ἡμέτερος πλανήτης ἀποκοιμηθῇ, καὶ ὅσοι ταν ἡ ἀνθρωπότης κλείσῃ τὸ βλέφαρόν της, θὰ ἦναι διὰ παντός, δὲν θ' ἀφυπνισθῇ πλέον. Ἡ νύξ δὲν θὰ ἔχῃ ἐφεξῆς ἐπαύριον.

Ἀλλὰ πότε καὶ πῶς τὸ τέλος αὐτοῦ τοῦ κόσμου θὰ ἔλθῃ; Θὰ ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα τοῦτο παρακατιόντες.

I

Ἡ Γῆ, ὡς ἕκαστος ἡμῶν, δύναται ν' ἀποθάνῃ εἴτε ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος, εἴτε ἐξ ἀσθενείας εἴτε ἐκ γήρατος. Τὰ πάντα δύναται νὰ συμβῶσιν ἐν τῷ ἀπείρῳ. Ὁ δὲ σκεπτικιστὴς ὀφείλει νὰ μελετήσῃ τὰς αἰτίας καὶ νὰ ἐπιλάβῃται τῆς δοκιμασίας διαγνωστικῆς, στηριζομένης ἐπὶ τῆς πλήρους ἀναλύσεως τῶν συνθηκῶν τῆς γῆνινης ζωῆς καὶ κατὰ τὸν ὑπολογισμόν τῶν πιθανοτήτων νὰ φθάσῃ εἰς συμπεράσματα.

Λάβωμεν ὅθεν ὕψι τὰς ὑψισταμένας ἐπιστημονικὰς γνώσεις ὅπως ἐξετάσωμεν τὰς ποικίλας φάσεις, ἃς ἡ φύσις προώρισεν εἰς τὸν πλανήτην, ὃν κατοικοῦμεν. Ἀναμφιβόλως συμβαίνει πολλάκις, ὥστε νὰ παραβάλῃ τις ἀπάσας τὰς αἰτίας τοῦ θανάτου καὶ ἐνῶ νομίζει, ὅτι ἀποφαίνεται περὶ τῆς πιθανοτέρας, ἐν τούτοις νὰ μὴ ἔχῃ σκεφθῆναι περὶ τῆς πραγματικῆς. Καὶ τότε περιέρχεται τις ἀκριβῶς εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἱατροῦ, ὅστις ἐνῶ λαμβάνει πληροφορίας περὶ τοῦ ἀναρρωνύοντος ἀσθενοῦς του καὶ μανθάνει ὅτι αἰφνιδίως ἀπέθανε, λέγει ὅτι ἐτελεύτησεν ἱατρευθεὶς.

Ὡστε τίνι τρόπῳ νὰ ἐργασθῶμεν καλεῖτερον; Ἐχομεν τὴν ἀξίωσιν ὅτι δυνάμεθα τὰ πάντα νὰ μαντεύσωμεν; Τοῦτο εἶναι ὀλίγον ἀδίκον. Ἀλλὰ πάλιν ἕνεκα τῆς ἀνεπαρκειᾶς τῶν γνώσεών μας δὲν πρέπει ν' ἀναζητῶμεν; καὶ νὰ κοιμώμεθα ἐν τῇ ἀδιαφορίᾳ; Καὶ ἢ περιέργεια;

Ἐλθῶμεν λοιπὸν εἰς τὸ ζήτημα.

ΕΝΘΑΥΜΑ

Η Ιαθείσα Ουταέτις κόρη Ζωή Ζαργάνη.— Παράλυτος από Ξξ έτων.

Το ακλόουθον θαύμα θεραπευθείσας εκ θαύματος εσχάτως νεάνιδος κρατεί εις συγγίνην τας Αθήνας :

Η Ιαθείσα εν τῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως ειναι μία Ουταέτις κόρη, Ζωή Ζαργάνη ονομαζομένη,

Το εδεβάτου εζωθεν του ναου τῆς Μητροπόλεως πολλοι πολιται, οτινες προς πιστωσιν των πληροροριῶν των επεκαλουθον την μαρτυριαν ἀμπόρων τῆς εδοῦ Έρωδῶ, οι ὅποιοι μετέβησαν εις τον οίκον τῆς Ιαθείτης μικρῆς Ζωῆς και εϊδον και ἐπιστευσαν.

Ουχι ὡς ἄλλοι Θωμάδες ἀπιττοι, ἀλλ' εκ δημοσιογραφικου καθήκοντος εσπεύσαμεν να ἴδωμεν και ἡμεῖς την Ιαθείσαν.

Ἐνωθεν τῆς παλαιᾶς ἀγορᾶς ἐπι τῆς οδοῦ Αἰδίου και ἐναντι των φυλακῶν Μενδρετῆ κατοικεῖ δ κ. Ζαργάνης ἐπιθεωρητῆς των σιδηροδρόμων Πελοποννήτου μετα τῆς συζυγοῦ του και των τεσσάρων τέκνων των, εἰς ὧν ειναι και ἡ Ιαθείσα εκ θαύματος Ζωή.

Η μικρᾶ κόρη εδεδίξεν εις την αἰθουσαν τῆς οικίας εν πληρει χαρᾶ. Η μήτηρ τῆς εὐγενέστατα μᾶς ὑπεδέχθη, καίτοι δὲ κουρασμένη ἀπὸ τῆς ἀλλεπαλλήλου πληρορορίας, τῆς ὁποίας παρείχεν εις τον ἑνα και εις τον ἄλλον, οτινες προσήρχοντο ὡς εις οίκον προικυνηματος, να μίθωσι και ἴδωσι τὸ θαῦμα τῆς Μεγαλόχαρης, ἔωκεν ἡμῖν ἀρχετὰς πληρορορίας.

— Τί να σᾶς εἰπῶ, κύριε, μοι λέγει, ἡ κόρη μου, την ὁποίαν βλέπετε τώρα Ιαθείσαν, ἔπαυεν ἀπὸ Ξξ ἐτῶν. Ἐνεκα νοσηματος (ριστουλα) οι δύο βραχιόνες τῆς παρελύσαν και κατέστησαν ἀκίνητοι. Δὲν ἠδύνατο να κινήσῃ καθ' ὀλοκληρίαν, κατεβάλλετο δὲ δεσμηραὶ σημαντικῶς και ἐξηθίνησεν εις βαθμὸν, ὡστε ν' ἀπολέσωμεν πᾶσαν ἐλπίδα περὶ σωτηρίας τῆς.

— Δὲν κατεφόγατε εις ἱατρούς;

— Μάλιστα. Ὅταν εἰμθα εις τὰς Πάτρας ὁ ἱατρὸς κ. Ζαίμης μᾶς ἀπήλπιεν, μᾶς εἶπε δὲ, ὅτι ἀδύνατον να θεραπευθῇ ἡ κόρη μας. Μᾶς εἶπεν ἔρισμένως ἀδιὰ να σώσετε τὸ κορίτσι σας πρέπει να τῆς κόψετε και τὰ δύο χέρια. Ἄλλος ἱατρὸς μᾶς ἐπρότεινε να τῆς κάμῃ «ζιάντην» των ὀστέων. Καὶ ἡμεῖς δὲν ἐγνωρίζαμεν τί να τῆς κάμωμεν. Ἀπήλπισθημεν. Ὁ σὺζυγός μου εἶπε πολλὰς φορὰς «τί τὸ θέλεις αὐτὸ τὸ παιδί; δὲν ἔχει ζωή». Μίαν ἡμέραν ἐξωργισμένη τοῦ εἶπα «εἶναι και ἄλλος ἱατρὸς μεγάλος» — «ποῖος» με ἠρώτησεν, «ὁ Θεὸς» τῷ ἀπήνησα. Καὶ ἀπὸ την ἡμέραν ἐκείνην ἤρχισα τὰς παραλήσεις εις τοὺς ναοὺς, τὰς λειτουργίας και ἔταξα τὸ παιδί εις τον Θεόν.

Ἐπέμειναν ὅμως πολλοὶ συγγενεῖς μας να τὸ ἴδῃ και δ κ. Γαλδάνης και εἶχον ἀποραζίζεῖ να τὸ φέρω και εις αὐτόν. Τῆν προηγούμενην ὅμως νύκτα τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐπρόκειτο να φέρω εις τον κ. Γαλδάνην τὴν ἀθηνῆν, εἶδον φοδερὸν ὄνειρον. Ὀνειρευθῆν, ὅτι ἐξηρχίμην τῆς οικίας κρατοῦσα εις τὰς ἀγκάλας μου τὸ παράλυτον τέκνον μου. Δὲν εἶχον βαδίσει ἐπι πολὺ, ὅτε μοι παρουσιάζεσται εις καλόγηρος, ὁ ὁποῖος μοῦ λέγει :

— Ὅχι, μὴ πηγαίνεις τὸ κορίτσι σου πουθενά. Μείνε εις τὸ σπίτι σου.

Ἐστρεψα ὄπισθεν και εἶδον δώδεκα ἱερεῖς, ἀκολουθοῦντας τον καλόγηρον. Ἦσαν οι ἅγιοι Ἀπόστολοι, οι ὁποῖοι μοι εἶπον :

— Ἄφρησ τὸ παιδί σου εις τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ και θά γείνη καλά.

Ἐξύπνησα και εἶχον καταληθῆ ὑπὸ τρόμου. Καὶ εἰν ἤθελα να τὸ φέρω εις τον κ. Γαλδάνην μετα τὸ ὄνειρον, τὸ ὁποῖον εἶδον, ἐφοδούμην, ἔτρεμον οι πόδες μου. Ἐξ ἡμερόνυκτα εἶχον να κοιμηθῶ με τὸ ὄνειρον ἐκεῖνο.

Ἡ μήτηρ τῆς Ιαθείσης, κυρία Ζαργάνη διέκοψεν ἐπι τινὰς στιγμάς την ἀφήγησιν τῆς, ὅπως ὑποδεχθῆ ἐπισκεπτάς ἄλλους και ἐπισκεπτρίας.

Μεθ' οὗ εις ἐπήκοον και των νέων ἐπισκεπτῶν, ἐξηκολούθησεν οὕτω την ἀφήγησιν τῆς :

— Πρὸ δύο ἐβδομάδων εἶδον ἄλλο ὄνειρον, ἐπίσης ζωηρόν, ὡς τὸ πρῶτον. Εἶδον δύο γυναῖκας, ἡ μία ἐφόρει βλάχικα, ἡ ἄλλη ἐφόρει μαῦρα. Ἡ δευτέρα με τὰ μαῦρα μοῦ εἶπε : — Ἐγὼ εἶμαι ἡ Ἁγία Σοφία. Ἐχε πίστιν και τὸ παιδί σου θά γείνη καλά.

Ἀπὸ τότε πλέον ἐπερίμενα να ἔλθῃ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ να τὸ ὑπάγω εις την Χάρη τῆς. Τῆν παραμονήν, τὴν νύκτα, τὸ ἐπῆρα και τὸ ἐπῆγα εις την Μητρόπολιν, ἀλλ' ἦτον τόσος κόσμος ποῦ ζὲν μοροῦσα να προχωρήσω. Ἐπῆρα και ἐκάθισα εις ἑνα σταθίδι και ἔβλεπα τὸ κορίτσι μου να καθῆται. Αὐτὸ πονοῦσε — δῖτσι

ποτὲ δὲν τοῦ ἔπαυαν νύκτα και ἡμέραν οι πόνοι — και ἔκλαιεν. Μία γρηῃ, ἡ ὁποία ἐκόηθη ἐκεῖ πλησίον, με ἠρώτησε τί ἔχει τὸ κορίτσι μου. — Εἶναι παράλυτο και ἀπὸ τὰ δύο χέρια τῆς εἶπα και τὸ ἔφερα στή Μεγαλόχαρη. — Να τὸ πᾶς στήν εἰκόνα κοινὰ μοῦ λέγει. — Ποῦ να τὸ πάω με τόσον κόσμον! Εἰς στρατιώτης, ὅστις ἴστατο πλησίον με ἤκουσεν, ἤρπαξε τὸ κορίτσι μου εις τὰς ἀγκάλας του και τὸ ἔφερεν ἐνώπιον τῆς εἰκόνης. Τὸν ἠκολούθησα. Ἐκεῖ ἦσαν και ἄλλαι πάχουσαι. Ἦτο μία με ἄσπρα, ἡ ὁποία ἔμαθα πῶς ἔγινε καλά και μόλις εἶδε τὸ κορίτσι μου, ἐφώνασεν εις τον στρατιώτην — Φέρετε ἐδῶ αὐτὸ τὸ κοριτσάκι, κοντά μου. Νά, ἡ ἅγια Βαρβάρα φέρνει δύο χέρια.

Ἡ Ζωίτσα μου ἐναπετέθη πλησίον τῆς. Καὶ ἡ πάχουσα με τὸ ἄσπρο φόρεμα ἐπανελάβε : — Να ἡ ἅγια Βαρβάρα με δύο χέρια. Γονατίζατε. Εἰς την ἅγιαν Βαρβάραν ὅμως πρέπει να δώσετε δύο ἄλλα χέρια μαλαματένια.

Με πῆραν τότε τὰ δάκρυα και εἶπα — Να πουλῆθῶ να τῆς τὰ δῶτω μαλαματένια.

Ἡ κυρία Ζαργάνη τὴν στιγμὴν αὐτὴν διέκοψε τὴν ἀφήγησιν τῆς, καταληθῆτα ὑπὸ λυγμῶν.

Ὅταν ἠθέλησε να ἐπαναλάβῃ αὐτὴν, μᾶς ἠρώτησε :

— Ποῦ εστοματήσα;

— Εἰς τὴν ἅγιαν Βαρβάραν, τῇ ἀπήνητήσαμεν.

— Ἄ! ναί, τότε ἐκυνῶ και ἠρώτησα τὴν Ζωίτσαν μου «βλέπεις ἐνὸ τίποτε παιδάκι μου. — «Ναί, μαμά μου, μοι ἀπήνησε» ἔλεπε δύο χρυταῖς ἀλυτίδες εις τον πολυέλιον και μιὰ λάμψι.»

— Κᾶνε τὸ σταυρὸ σου, παιδί μου, τῆς λέγω και τί να δῶ. Ὁ Βαγγελίστρα μου, να σηκώτῃ και τὰ δύο τὰ χεράκια του και να κᾶνῃ τὸ σταυρὸ του.

Τὸ θαῦμα εἶχε γίνῃ. Ἐμεινα ἐκεῖ γονυκλινῆς μέχρι τῆς πρώιας. Ἐπῆρα κατόπιν τὴν Ζωίτσα μου και ἦλθα εις τὸ σπίτι. Εἰς ὅλο τὸ δρόμο ἔκανε τὸ σταυρὸ τῆς.

Καθ' ὅλην τὴν ὥραν τῆς ἀρηγήσεως τῆς μητρός τῆς ἡ Ιαθείσα Ζωίτσα ἴστατο προεικτικῶς ἀκούουσα.

Ἀπετάθημεν τότε και εις τὴν μικρὰν Ζωίτσαν.

— Πές μας κοριτσάκι μου, τί εἶδες εις τὴν Μητρόπολιν;

— Τὴν ὥρα ποῦ ἤμουνα στήν εἰκόνα, εἶδα μιαν λάμψι και δύο χρυταῖς ἀλυτίδες στον πολυέλιον. Ἐπειτα ἔκανα εἶσαι τὰ χέρια μου και τὰ σῆκωσα ἐπάνω. Νά εἶτσι.

Και ἡ μικρᾶ Ζωίτσα ὕψωσεν ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν τὰς χεῖρας τῆς, τὰς ὁποίας μέχρι τῆς παραμονῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ δὲν ἠδύνατο να κινήσῃ.

Μόλις ἠθέλαμεν ν' ἀποχωρήσωμεν, ἐκείθεν ἦλθεν ὁ πατήρ τῆς κόρης δ κ. Ζαργάνης, ἐπιθεωρητῆς των σιδηροδρόμων Πελοποννήσου, ὅστις μᾶς εἶπε :

— Τί να σᾶς εἰπῶ, κύριε. Ὅταν ἔλαβα τὸ τηλεγράφημα τῆς συζυγοῦ μου εις τὸ Ναύπλιον, ὅπου ἤμην με τὴν ἀμαζοτογίαν, ὅτι ἰάθη ἡ κόρη μου δὲν τὸ ἐπίστευσα και εἶπον κατ' ἐμαυτὸν «ἡ γυναῖκά μου θά ἔπεσε θύμᾳ ἀπάτης». Ὅταν ἦλθον ὅμως σήμερα μετα μεσημβρίαν και εἶδον τὴν κόρην μου να σηκῶναι τὰ δύο χεράκια τῆς, να κᾶνῃ τὸ σταυρὸ τῆς. αἰ τί να σᾶς πῶ...

Και δ κ. Ζαργάνης ἐταυροκοπήθη και εδάκρυσεν.

Ἠρωτήσαμεν ἅμα κατήλθωμεν τῆς οικίας τοῦς γείτονας.

Ὁ κάτωθεν κακνοκόλης μᾶς εἶπε :

— Θαῦμα, θαῦμα κύριε. Ἐγὼ τὸ ἔβλεπα τὸ κορίτσι παράλυτο στὰ χέρια.

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς χθὲς σωτῆ ἐγένετο διαδήλωσις ὑπὲρ τῆς Ιαθείσης Ζωίτσας ὑπὸ των παρὰ τὴν παλαιὰν Ἀγορὰν κατὰ τῆς μαρτυριῶν. Ἡ κυρία Ζαργάνη εἶχεν ἀποστείλει τὴν Ιαθείσαν κόρην τῆς με τὴν ὑπερέτριαν ν' ἀγοράσουν ἀνθρακας. Ἡ Ιαθείσα ἤρπαξεν αὐτὴ δια των χειρῶν τῆς τον κάλαθον και τον ἔφερεν εις τὴν οικίαν. Οἱ γέττονες εἶδον τοῦτο και ἔτρεχον ἐπισθὲν τῆς και οὕτω ἐν σωτῆ διαδηλώσει συνώδευσαν τὴν Ζωίτσαν εις τον οἶκόν τῆς.

ΑΡΧΑΙΑ ΚΟΛΟΣΙΑΙΑ ΕΡΓΑ

Ἐν δὲν ὑπῆρχον αἰγυπτιακὰ κχτακόμβρι, ἐνθα διετηρήθησαν ἔργα ἀνθρώπων πινάρχαια, δὲν θά ἐγνωρίζομεν οὐδὲν περὶ τῆς ὑπάρξεως των πεπολιτισμένων ἐλείων ἐποχῶν. Πικταχοῦ σώζοντε πινάρχαια κολοσιαία ἔργα, ὑποδεικνύονται ἐτι ὑπῆρχαν ἀνθρώποι μεγάλου ἀναστήματος, οὗς ἐπι Ὀμηρικῆς ἐποχῆς ἐκάλουον κύκλωσας. Οὗτοι

Η ΓΑΛΑΚΤΟΠΩΛΙΣ ΚΑΙ Η ΘΕΙΑ ΠΡΟΝΟΙΑ

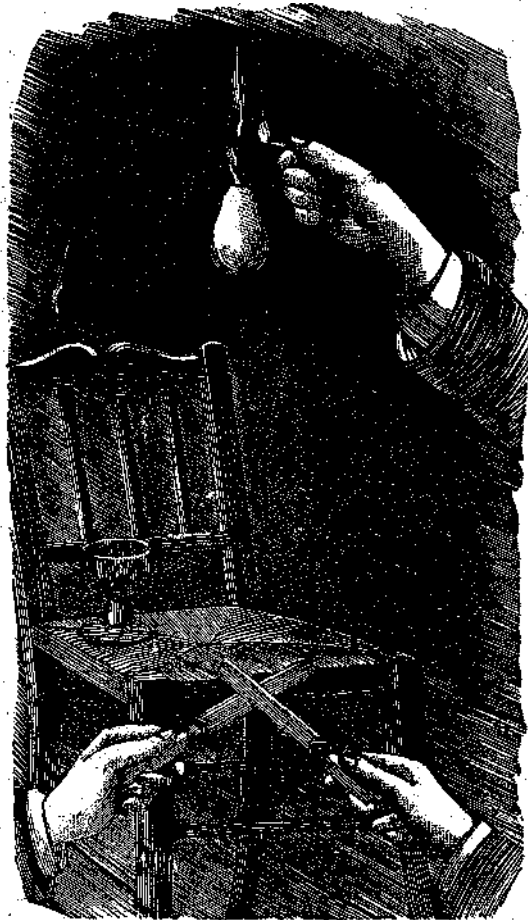

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Τεχνική τομή τοῦ μήλου

Τίνι τρόπῳ δυνάμεθα νὰ τὰ μωμεν μῆλον εἰς τὸ μέσον διὰ μιᾶς τεχνικῆς κινήσεως καὶ διὰ μόνης τῆς ἐπιτηδείας ἐφαρμογῆς τῆς πνευματικῆς καθοδηγήσεως; Ἀπλούστατον.

Λάβετε δύο μαχαίρας, ἃς κρατεῖτε διὰ τῶν χειρῶν σας, ὡς δεικνυσιν ἡ ἐναντι ἡμετέρα εἰκὼν, κάτωθι μῆλου κρεμαμένου ἐν ὄσῳ τὸ δυνατόν ὕψηλῇ θέσει, ἀπὸ νήματος, ὅπερ πυρπολεῖ δεύτερον πρόσωπον ἐν δεδομένῃ στιγμῇ. Ἀλλὰ δεόν προγενεστέρως νὰ πράξετε ὡς ἀκολουθῶς.

Μουσεύσατε τὸ μῆλον ἐντὸς κυάθου ὕδατος καὶ κρεμάσατε ἀπὸ τοῦ νήματος. Αἱ πίπτουσαι ἐξ αὐτοῦ σταγόνες τοῦ ὕδατος θὰ σᾶς ὀδηγήσωσι τὴν θέσιν ἀκριβῶς, ὅπου θὰ κρατήσητε κάτωθι τὰς μαχαίρας σταυροειδῶς. Πυρπολήσατε τότε τὸ νῆμα καὶ τὸ μῆλον ὡς ἐκ τοῦ βάρους θὰ πέσῃ τεμνόμενον παρὰ ὁδῶς εἰς τέσσαρα τεμάχια, ἅτινα ἔρχονται μόνον ἐντὸς πινακίδος, ἣν τοποθετεῖτε κάτωθι τῶν μαχαϊρῶν.

Τὸ μῆλον δεόν νὰ ᾖ ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλειτέρων διαστάσεων.

Ἄν μεταχειρισθῆτε μίαν μάχαιραν, τὸ μῆλον θὰ κοπῆ εἰς δύο τεμάχια, ἂν δὲ μεταχειρισθῆτε δύο μαχαίρας, θὰ κοπῆ εἰς τέσσαρα τεμάχια.

Τὸ πείραμα παρουσιάζομενον μετὰ τὴν προετοιμασίαν τῶν σταγόνων τοῦ ὕδατος, δηλαδὴ χωρὶς οἱ παριστάμενοι νὰ γνωρίζωσι τὸν τρόπον τῆς ἀκριβοῦς τοποθετήσεως τῶν μαχαϊρῶν, προξενεῖ οὐκ ὀλίγην ἐκπλήξιν. **Φ. Η.**

Πληροφορούμενοι, ὅτι εἰς Κύριος Μαρτίνος Γιαννίκης ζητεῖ συνδρομὰς τῆς «Φύσεως» ὡς ἀντιπρόσωπος δὴθεν ἡμῶν, δηλοῦμεν, ὅτι οὗτος οὐδὲως διατελεῖ τοιοῦτος, ἐπομένως πᾶσα εἰς αὐτὸν πληρωμὴ δὲν ἀναγνωρίζεται. Αἱ πληρωμαὶ τῆς «Φύσεως» γίνονται ἀπέναντι ἀποδείξεων μᾶς φερουσῶν τὴν σφραγίδα τοῦ γραφείου μας.

ΔΗΜ. Α. ΚΑΡΑΤΖΑ

Κάτωθι τοῦ Ὑποκαταστήματος Γραφῆς Ἀθηνῶν
Ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἀγορᾷ. Ἐν Σύρῳ

Ἐκομίσθησαν ἐκ Βιέννης ἐσχάτως:

Κεντήματα Μεταξωτά, Βαμβακερὰ καὶ Λινὰ δι' ὀλοκλήρους προίκας, πωλούμενα μετὰ τὴν δὴν εἰς τὸ ἡμισυ τῆς ἀξίας των.

Κασκορὰ Κυριῶν καὶ Κορασίων, βαμβακερὰ, μέλλινα καὶ μεταξωτά.

Κατασκευάζονται μετὰ μεγίστης χάριτος καὶ τέχνης καὶ πωλοῦνται τὰ ἐξῆς:

Βαπτιστικά, Στέφανα γάμων, Κουκάνια ναυτικά, Γραβάται, Φανέλλαι ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ψιλαί, Κάλτσαι γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν, Πεδύραι, Σαποῦνα Εὐρώπης καὶ Ἐγγῶρια.

Μεγάλη συλλογὴ μυρωδικῶν διαφόρων ποιοτήτων. Γοθάνια Ἀγγλίας πρωτοφανῆ διὰ τὴν Σύρον.

Τὸ Ἐργαστάσιον ἀναλαμβάνει νὰ κεντήσῃ οὐδὲποτε εἰς δύο Φορέματα καὶ ἐπανωφόρια Κυριῶν, Κορασίων καὶ Παίδων παντὸς σχεδίου καὶ ὀρέξεως.

Κατασκευάζει **Στέφανα Γάμων** ἀπὸ δραχ. 1 ἑκαττον ζεύγος μέχρι δραχ. 100. **Λαιμοδέτας** διαφόρων σχεδίων καὶ τιμῶν. **Κάλτσας** βαμβακερῆς, μαλλίνους, μεταξωτῆς καὶ φιλικῆς. **Φορέματα** παίδων. **Σκουφές** νηπιῶν τῆς ἐποχῆς. **Κουκάνια** διαφόρων χρωμάτων, τιμῶν καὶ σχεδίων, καθὼς καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

Διὰ τὴν καλὴν ποιότητα καὶ στερεότητα τῶν εἰδῶν τοῦ καταστήματος τούτου μαρτυροῦν αἱ ἐπὶ δεκαετίαν ἐργασίαι του. Πώλησις λιανικῶς καὶ χονδρικῶς.

Ἀπλὴ ἐπίσκεψις εἰς τὸ Κατάστημα δένεται νὰ πείσῃ πάντα περὶ τῆς βεβαιότητος τῶν ἀνωτέρω.

Ὑποστηρίζατε ὅλοι τὴν Ἐγγῶριον Βιομηχανίαν.

ΜΕΓΑ ΟΙΝΟΠΝΕΥΕΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

“**ΝΕΑ ΧΙΟΣ**.”

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΥΡΙΚΗ καὶ ΥἱΩΝ

Ἐπὶ τῆς προκυμαλας, κάτωθι τοῦ ξενοδοχείου τῆς Εὐρώπης
ΕΝ ΣΜΥΡΝῃ

Κατασκευάζεται Μαστίχη καὶ Κονιάκ ἀρίστης ποιότητος, ἐκ καθαρῶς σταφυλῆς. Ἀμφότερα ἐβραβεύθησαν κατὰ τὴν τελευταίαν «Διεθνή Ἐκθεσιν» τῆς Rochefort sur Mer» τῆς Γαλλίας διὰ βραβείου πρώτης τάξεως, Σταυροῦ καὶ Μεταλλίου χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ καὶ διὰ Διπλώματος Τιμῆς. Τὸ δὲ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν δι' ἐπιστολῆς ἐξέφρασε τοῖς κατασκευασταῖς τὰ συγχαρητήριά του διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν. Ἄνευ δὲ ρεκλάμας μίαν μόνον δοκιμὴν δύναται νὰ πείσῃ τὸ Σεβ. κοινὸν τοῦ τε Ἐσωτερικοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ περὶ τῆς γνησιότητος τῶν προϊόντων τούτων. Τιμαὶ λίαν συγκαταβατικά.

Ὑποκατάστημα ἐν Κωνσταντινουπόλει

Χασίρ Ἰσκαλεσι Καρακιδῶ Σοκάκι. Ἄρ. 80.

Ἰδρῶθὲν τῷ 1880.

Εἰδοποιεῖται ὡσαύτως ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει πολυάριθμος πελατεία του καὶ τὸ Σεβαστὸν Κοινόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ ὑποκαταστήματι ἐκομίσθη ἐσχάτως Μαστίχη ἐκ τῶν ἐν Γαλλίᾳ βραβευθέντων εἰς Ἀμπεζάνας, ὡς καὶ Κονιάκ εἰς μικρὰ βαρέλια. Ἡ δὲ μόνη σύστασις εἶναι «Ἐλθὲ καὶ ἰδέ».

Πώλησις χονδρικῶς καὶ εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς. Τὸ κατάστημα δέχεται καὶ παραγγελίας. Μόνος ἀντιπρόσωπος ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀριστείδης Κ. Πυρικής.